

עמ"ת 46390/11/17 - מדינת ישראל נגד סברי אל עציבי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

21 נובמבר 2017

עמ"ת 46390-11-17 מדינת ישראל נ' אל עציבי(עציר)

לפני כבוד השופט אריאל חזק
העוררת מדינת ישראל

נגד
המשיב סברי אל עציבי (עציר)

נוכחים: ב"כ העוררת עו"ד גיל אסיף
המשיב וב"כ עו"ד נסר מוסטפא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופטת שטרית), במסגרת מ.ת.

53187-09-17, מיום 20.11.17, על פיה שוחרר המשיב ממעצר בתנאים של ערבות עצמית.

הצדדים טענו טיעוניהם בבקשה העיקרית, והחלטה בענין תימסר במועד מאוחר יותר.

במהלך הדיון שבפניי טענו הצדדים טענות נוספות הנוגעות לצו הארכת תוקף עיכוב הביצוע שהוצא ע"י בית משפט זה היום בשעות הבוקר.

בהחלטת בית משפט קמא מיום 20.11.17 הורה בית משפט קמא על שחרור המשיב לחלופת מעצר.

ב"כ המדינה ביקש עיכוב ביצוע החלטה, ובית משפט קמא הורה על עיכוב ביצוע ההחלטה עד היום, 21.11.17, בשעה 10:00.

בהחלטתי מהיום בבוקר, מושא הדיון כעת, צוין כי מאחר ועפ"י יומני קבועים דיונים שחלקם דיונים בהרכב, עד לשעה 15:30, ייקבע הדיון להיום בשעה 15:40. עוד הוריתי באותה החלטה על הארכת תוקף עיכוב הביצוע עד לשעה 17:00.

על החלטתי זו מהבוקר הוגש ערר ע"י ב"כ המשיב, ובהחלטת כב' השופט פוגלמן מבית המשפט העליון מהיום, נקבע בין היתר כדלקמן: "בשים לב ללוח הזמנים ולכך שהדיון בערר שהגיש המבקש קבוע להיום בשעה 15:40 (בעוד פחות משעה) לא ראיתי ליתן רשות לערור. זאת מבלי לקבוע מסמרות בדבר סמכות בית המשפט המחוזי להורות על הארכת עיכוב ביצוע שחרורו של המבקש ממעצר. למבקש שמורה הזכות להעלות טענותיו בהקשר זה לפני בית המשפט המחוזי וזה יחליט בהן כחוכמתו".

בתחילת טיעוניו טען ב"כ המדינה כי החלטת בית המשפט ניתנה כדין, ובין היתר טען לכך שלפחות בפעם קודמת הסכימה הסנגוריה לדחיית מועד לעיכוב ביצוע בלא נוכחות העצור.

כן טען, בין היתר, כי החלטת בית משפט ניתנה כדין, לאור הוראות סעיף 5 לחוק המעצרים.

ב"כ המשיב מצידו טען כי החלטת בית משפט ניתנה בהעדר סמכות, ובין היתר הפנה להחלטות בית המשפט העליון בענין.

אכן ייתכן שבהחלטתי מהיום נפלה טעות, וייתכן גם שלא נפלה כל שגגה בהחלטה. (השעה 16:56).

כעת, משהסתיים הדיון בבקשה לגופה, מדובר בסוגיה תאורטית שעדיף להשאירה בצריך עיון, לעת שיידרש להכריע בה.

בשולי הדברים אעיר כי גם לו הייתי מוצא לנכון להכריע בסוגיה, לא הייתי מבסס החלטתי על עמדה קודמת של הסנגוריה במקרה קודם, וספק אם הייתי מבסס החלטתי על סעיף 5 לחוק המעצרים.

מדובר כאמור בסוגיה מהותית, שיהיה מקום להכריע בה כאשר יידרש.

עוד אעיר, לצורך הענין, כי כאשר התאפשר בידי להקדים מועד הדיון מן הטעם שדיון הוכחות בהרכב בוטל, הוצע הדבר לסנגור אך הדבר לא הסתייע מאחר והסנגור היה בדרכו מירושלים לבאר שבע.

זאת ועוד, במהלך הדיון ביקשני ב"כ המדינה להתיחס לסוגיית עיכוב ביצוען של החלטות בידי בית משפט השלום.

משהתבקשתי להתיחס אקצר ואפנה להחלטת בית המשפט העליון בבש"פ 7602/04, מ"י נ' אבו אלהווא. מיום 17.8.04, שם התייחס בית המשפט העליון לצו עיכוב ביצוע החלטה שניתן למשך 24 שעות, וקבע בין היתר כדלקמן: **"עיכוב לתקופה כה קצרה מכניס את הגורמים השונים - ערכאת הערעור, פרקליטות המדינה, הסנגוריה ושירות בתי הסוהר ללוח זמנים כמעט בלתי אפשרי. הגורמים המעורבים נדרשים עקב הזמן הקצר שניתן בהחלטת העיכוב לפעולות רבות ושונות שנעשות בלחץ רב. ראוי לה לערכאה הדיונית במקרים מעין המקרה**

הנוכחי לעכב את ביצוע החלטתה לתקופה של 48 שעות".

לגופו של ענין, לאחר ששמעתי דברי הצדדים, אני מורה על מעצר המשיב עד החלטה אחרת.

החלטת בית משפט תוקרא ביום 26.11.17 שעה 14:00.

המשיב יובא באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום ג' כסלו תשע"ח, 21/11/2017 במעמד הנוכחים.

אריאל חזק, שופט